

DE JEUGDIEDEN VAKBEBEWEGING

De Organisatie der Jeugd

door Corn. Mertens

III

IN onze beide vorige artikels gewaagden we in breede trekken van de manier waarop en de Syndikale Kommissie en een zeker aantal federaties van vakbonden zich om de organisatie der jeugd bekommeren.

Meerdere bij de Syndikale Kommissie aangesloten Centralen hebben, evenals een groot aantal harer afdelingen, in de laatste jaren, krachtige pogingen gedaan om de organisatie der jeugdige arbeiders te bevorderen. De kwestie werd door haar op de dagorde harer kongressen gebracht, en met zeer belangrijke verslagen ingeleid.

Op het Kongres der Bouwcentrale werd een zeer belangrijk verslag besproken van makker Fassin, die in zijne besluiten vroeg dat het Kongres der Syndikale Kommissie het opmaken zou goedkeuren van een algemeen plan, dat zijne werking over de gansche vakbeweging zou uitstrekken.

De Kongressen der Kleedingarbeiders en Bedienden, bespraken het vraagstuk na verslagen gehoord te hebben van de makkers Tordoir en Le Roye, die beiden den nadruk hadden gelegd op de noodzakelijkheid opdat, — zooals dit op het Kongres der Bouwwerkers geschiedde, — de afdelingen zich in het bijzondere om de jeugd in de vakbeweging zouden bekommeren. Nochtans moet er op gewezen worden dat deze centralen, — alhoewel niet vijandig staande tegenover een organisatievorm voor de jeugd in de vakbeweging, zooals dit bij voorbeeld in het Antwerpsche het geval is, — er de voorkeur aan geven in eigen schoot het vraagstuk te be-

handelen en tot een gunstige oplossing te brengen.

De meeste centralen welke de taak ter harte namen om het vraagstuk van de organisatie der jeugd in de goede banen te leiden, hebben zich daarvoor groote geldelijke opofferingen weten te getroosten.

Zoo bij voorbeeld heeft de Centrale der Bouwarbeiders de deelname harer jeugdige leden aan groote betoogingen op prachtige wijze aangemoedigd. Dit was bijzonder het geval bij de grootsche verjaringsfeesten van « Vooruit » te Gent, en bij de inhuldiging der nieuwe, eigen gebouwen der Bouwwerkers te Antwerpen. Bij beide gelegenheden stapten de jonge leden der Centrale in groote getalle in den stoet.

De Centrale der Kleedingnijverheid heeft sinds Januari 1933 haar beroepsorgaan zoo hervormd dat een gedeelte daarvan afzonderlijk aan de jeugd in de organisatie gewijd is.

Alhoewel dus meerder centralen hare afdelingen hebben aangezet in haren schoot bijzondere groepen voor de jeugdige leden op te richten, is daaraan toch niet steeds op eene, aan de verwachtingen beantwoordende wijze, gevolg gegeven. Voor de Bedienden en de Kleeding bij voorbeeld is het eigenlijk in Brussel dat de zaak op volledige wijze in handen is genomen.

Voor al in de Brusselsche omgeving hebben meerdere afdelingen der centralen de hand aan den ploeg geslagen, misschien wel onder den invloed van de werking der Federatie van Vakbonden, die, op zeker oogenblik, getracht heeft de zaak zelf in handen te nemen en te houden.

De drie jeugdgroepen waarvan zonder twijfel de meeste werking uitgaat zijn deze der Bedienden, Kleedingarbeiders en Lederbewerkers, wat natuurlijk niet uitsluit dat andere groepen, zooals deze der Bouwwerkers, Metaalbewerkers en Onderwijzend Personeel, eveneens lofwaardige pogingen doen. De groep der Lederbewerkers geeft sinds November 1933 regelmatig een maandelijksch orgaan uit, dat in alle opzichten voldoet, en van aard is, om bij de jonge leden de belangstelling voor den grooten vakvereenigingsstrijd op te wekken.

De Federatie van het Boek, te Brussel, heeft op het einde van 1933 ook hare jeugdorganisatie opgericht, maar hare inrichting is nog niet zoover gevorderd als deze der andere jeugdgroepen.

In elk geval mag worden verwacht dat, door de toepassing van de besluiten, welke door de Federatie van Vakbonden te Brussel genomen zijn geworden, het jeugdwerk van de afdelingen der centralen in de Brusselsche omgeving in een naaste toekomst zich door samenordering gevoelig zal kunnen uitbreiden.

* * *

De enkele voorbeelden, die we thans hebben aangehaald, hebben niet de bedoeling een nauwkeurig en volledig overzicht te geven van al wat door de Centralen en hare afdelingen gedaan wordt om de organisatie van de jeugdige arbeiders te bevorderen, en van hen goede strijders te maken voor den vakvereenigingskamp.

We wilden er enkel nadruk op leggen dat in de laatste jaren, meer dan het vroeger wel het geval was, door de vakbeweging volle aandacht wordt besteed aan het vraagstuk van de organisatie der jeugd. Daarenboven hebben we alzoo de gelegenheid willen aangrijpen om ons gedacht te zeggen aangaande den vorm die de jeugdorganisatie in de vakbeweging aan te nemen heeft, en de werking die van haar moet uitgaan om aan het gestelde doel te kunnen beantwoorden.

IV

Meer dan het vroeger wel het geval was, moet de jeugd op een haar passende manier tot de vakbeweging worden gebracht, en in het kader dezer laatste tot deelname aan het dagelijksch werk worden aangemoedigd en voorbereid.

Een voordeelige faktor daarvoor is ongetwijfeld de cursus voor jonge vakbondsleden, die aan de nieuw gekomenen in de vakbeweging de gelegenheid geeft zich vertrouwd te maken met de menigvuldige vraagstukken welke iederen dag hunne oplossing eischen.

Edoch, het mag niet worden ontkend, dat niet alle nieuwe, jeugdige leden in den vakbond een cursus voor jonge vakbonders volgen. Eerstens wordt deze niet in alle plaatsen, noch

alle streken des lands ingericht. Tweedens voelen allen zich tot het volgen ervan niet aangetrokken daar waar hij wel gegeven wordt.

Dan moet er rekening van gehouden worden dat, eens de cursus geëindigd, het nog verre van zeker is dat het jonge lid zich onweersstaanbaar tot het vakvereenigingswerk voelt aangetrokken. Verder, het bespreken der aan de dagorde gebrachte punten op de algemeene vergaderingen van den vakbond is, in de eerste tijden niet steeds wat het jonge lid, in zijn onstuimigen overmoed, meent wat er moet gedaan worden.

Vroegere jaren moesten allerhande voorwaarden vervuld worden, vooraleer men tot den vakbond toetreden kon. Wanneer men eindelijk in dezen laatste als lid werd opgenomen, dan had men reeds een goede dosis levenservaring, wat maakte dat, zelfs wanneer de intrede in het vakvereenigingsmilieu eenigzins bevreemdend voorkwam, men spoedig in de toestanden was ingewijd, en men zich op korten tijd gansch thuis gevoelde.

Dit is nu alles wel eenigzins anders met de jeugd, waarom het noodzakelijk is haar de gelegenheid te geven, trots het ernstige karakter van hare intrede in den vakbond, — die in wezen en bij uitnemendheid een strijdorganisatie is, — zich gansch uit te leven met de haar eigen inzichten en temperament.

En daarom was het zulk een uitstekende gedachte om de jonge leden, — in plaats van hen, van eerst af, in al het ernstige werk van den vakbond te betrekken, — integendeel door een bijzondere jeugdorganisatie het middel te geven het nuttige met het aangename te paren. Zoo hebben we dan ook met genoegen mogen vaststellen dat de jeugdgroepen die, in de afdelingen der centralen werken, benevens de onontbeerlijke studie voor de zoo noodige ontspanning en vermaak hebben gezorgd.

In de allereerste plaats, en dit is gansch natuurlijk, zoo niet noodzakelijk, worden de jonge lui regelmatig aangemaand allerhande cursussen, voordrachten en bijeenkomsten te volgen; deel te nemen aan nuttige en tevens leerzame bezoeken aan bezienswaardige instellingen en muzea. Verder worden zang-, tooneel- en reiskringen ingericht, en om ten volle tegemoet te komen aan de onweersaanbare verlangens der jeugd, ontbreekt het hen niet aan gelegenheid allerhande sporten te beoefenen, en tevens op gepaste tijden aan een avondfeest of zelfs danspartij deel te nemen.

Zoolang en in hoeverre dit geschiedt onder de beproefde leiding van de ouderen in den vakbond, die zich terecht door jonge krachten weten te omringen, bestaat er geen vrees dat het gestelde doel uit het oog zal worden verloren, namelijk een zoo groot mogelijk aantal jonge lui te organiseren en georganiseerd te houden, en hen voor te bereiden op de gewich-

tige rol die zij eens in de vakbeweging zullen te vervullen hebben.

Maar anders is het gesteld wanneer men het doel met de middelen verwacht, en alzoo den weg baant om van de syndikale jeugdgroepen een afzonderlijk beweging in de vakbeweging te maken.

En dit schijnt ons tot de mogelijkheden te kunnen behooren als we nagaan dat zekere onzer jeugdgroepen meenen zich op alle terreinen te moeten bewegen, alles te moeten organiseeren met uitsluiting van de medewerking van, of de samenwerking met de andere takken der arbeidersbeweging die reeds lang hunne proeven geleverd hebben; die de overtuiging zijn toegedaan dat het welgelukken van den bevrijdingsstrijd der arbeidende klasse van hen alleen afhangen zal, en niet van de gansche arbeidersbeweging!

V

Het komt ons dan ook gepast voor onze meening te zeggen, zoowel in het belang der jongeren als in die der gansche vakbeweging. Naar onze overtuiging is het de plicht der jeugdgroepen in de allereerste plaats de syndikale opvoeding der jonge vakbonders te bevorderen. Het opvoedingswerk zoo in te richten dat de jonge lui tot bewuste strijders in het vakvereenigingsleger worden opgeleid.

Maar dit wil niet zeggen dat dit opvoedingswerk uitsluitend door de jeugdgroep en hare leiders moet geschieden. Integendeel, niet alleen moet worden beroep gedaan op de medewerking van de beproefde vooraanstaanden en voortrekkers in de vakbeweging, maar ook is de samenwerking met de Centrale voor Arbeidersopvoeding niet te versmaden, daar dit organisme en hare leiders op dit gebied reeds jaren het bewijs van hun kunnen geleverd hebben.

Verder, wanneer er in den schoot der jeugdgroepen sportafdeelingen bestaan, dan moet naar onze opvatting aansluiting worden gezocht bij de bestaande nationale sportgroepen der arbeidersbeweging. Het moge nu gaan over turnen, voetbal, handbal, atletisme, enz., voor elk dezer takken bestaat een nationale federatie die niet beter vraagt dan hare ondervinding en bevoegdheden ter beschikking van de nieuwe groepen te stellen. Op die wijze krijgen alle groepen, wat ook de sporttak is die zij beoefenen, een bestendig contact dat niets anders kan dan ten goede komen aan allen, en tevens de broederlijkheid onder de jonge sportbeoefenaars versterken.

Gebeurt dit niet, houden de sportafdeelingen der jeugdgroepen zich afzijdig van de algemeene sportbeweging; erger nog, doen ze zooals het thans reeds links en rechts weleens het geval is, alsof zij alleen en hunne afdeelingen volstaan en richten ze voor deze laatste prijskampen en wedstrijden in, dan is het gevaar

niet denkbeeldig dat we, in feite, weldra twee nationale sportbewegingen zouden zien ontstaan. Dit ware zeer te betreuren, want nooit zal de arbeidersbeweging sterk genoeg zijn om dergelijke verdeeldheid te kunnen verdragen.

Ook moet door de syndikale jeugdorganisaties vermeden worden zich op het terrein van de andere takken der jeugdbeweging te willen begeven. Er is voor haar zoo oneindig veel werk op vakvereenigingsgebied te doen, dat ze gerust hare inmenging in het werk van de andere takken der jeugdbeweging vermijden kan.

Daarenboven is er geen enkele reden om de andere takken der jeugdbeweging ook niet volle welgelukken te gunnen. Wat men ook wenschen of doen moge, niet alle lui zullen voor het vakvereenigingswerk kunnen gewonnen worden. We kunnen ons wel indenken dat jonge lui tot den vakbond toetreden, regelmatig hunne bijdragen betalen, trouwe leden zijn die in alle omstandigheden hun plicht vervullen, maar toch voor de ontspanning en ook wel voor de ontwikkeling zich tot een andere jeugdorganisatie in de moderne arbeidersbeweging aangesloten gevoelen.

We kennen persoonlijk een groot aantal leiders en vooraanstaanden in de moderne jeugd- en sportbeweging, die aan deze laatste al hun tijd, kennis, toewijding en opoffering geven, en die toch terzelfdertijd hun plicht als vakvereenigingslid en socialist doen; meer nog die, in alle omstandigheden de vakbeweging dienstig zijn, en aan deze laatste de voorkeur geven op de andere groote takken der arbeidersbeweging.

VI

Voor het slot moeten we nog gewag maken van zekere stemmen die in de kringen der syndikale jeugd zijn opgegaan in de laatste tijden ten voordeele van eene syndikale jeugdorganisatie over gansch België, en zoowaar ook voor een Internationale der syndikale jeugd!

Wat betreft het gedacht eener syndikale jeugdorganisatie voor gansch België mag men, — zonder daarom van vijandigheid tegenover dit idee verdacht te worden, — wel de aandacht trekken op het feit dat men het noch in alle centralen, noch in alle gewesten van het land reeds eens is over den vorm welke aan de syndikale jeugdorganisatie moet gegeven worden. De eerste taak is dus te komen tot de oprichting van jeugdorganisaties in een zoo groot mogelijk aantal vakbonden en streken des lands. Ook kan bestendig gewerkt worden om meer eensgezindheid te bewerken in de opvattingen aangaande de syndikale jeugdorganisaties.

Verder wordt meermalen ten voordeele van deze nieuwe nationale organisatie, het voorbeeld uit het buitenland voorgehouden. Maar hier vergeet men dan gewoonlijk dat wat wij in

België door syndikale jeugd verstaan, iets heel anders is in het buitenland.

Een paar voorbeelden uit Nederland en Oostenrijk (in dit land nog tot begin van verleden maand) kunnen volstaan.

Ieder die eenigszins met de vakbeweging in Nederland bekend is, weet wat men aldaar door aspirant-leden verstaat. Zoo iets kennen we doodeenvoudig niet in België, alwaar het de Syndikale Kommissie (helaas!) niet mogelijk is van hare aangesloten organisaties inlichtingen te bekomen aangaande het aantal en den ouderdom harer jonge leden. Meer nog, we durven verklaren dat misschien geen enkele onzer aangesloten organisaties regelmatig statistieken bijhoudt met betrekking op hare jongere en bijgevolg ook oudere leden.

In Nederland is juist het tegendeel het geval, en is het dus veel gemakkelijker tot eene gunstige oplossing te geraken.

Wat nu Oostenrijk betreft, mag niet worden vergeten dat vooraleer de schijnheilige Dollfuss het middel vond om onze kameraden tot een wanhopigen strijd met de wapens in de hand te dwingen, en na de eervolle neerlaag hunne organisaties te ontbinden, er van eene jeugdorganisatie zooals ze bij ons in België verstaan wordt, geen sprake was. Inderdaad, de Oostenrijksche Syndikale jeugdorganisatie, « Lehrling-Sektionen » genaamd, nam in haren schoot slechts de leerjongens op die nog geen loon verdienden. Zoodra ze lang genoeg op stiel waren om loon beginnen te verdienen, werden ze onmiddellijk in de boeken van den vakbond overgeschreven, en verdwenen ze *ipso facto* als lid der leerlingenafdeeling. Hier moet dan nog worden bijgevoegd dat iedere vakbond zijn eigen leerlingenafdeeling had, en dat de nationale bonden verzekerd werden door de Syndikale Kommissie, die een bijzonderen sekretaris met dit werk belast had.

In België zijn de jonge vakbondsleden lid van hunnen vakbond, of kunnen het ten minste zijn, van het oogenblik dat ze de school verlaten en in het werkhuis treden. Dit maakt dat in de allereerste plaats de vakbond zich het lot zijner jonge leden heeft aan te trekken.

Daartoe de Centralen aanzetten, en zoo mogelijk eensgezinde opvattingen aangaande vorm en rol der Syndikale jeugdorganisaties doen ingang vinden is de taak der Syndikale Kommissie, die hierin krachtig door de federaties van vakbonden kan geholpen worden.

En wat nu de Internationale der syndikale jeugd betreft, we meenen dat men ons wel zal willen toegeven dat daartoe in de allereerste plaats als voorwaarde moet gesteld zijn dat, in een minimum van landen een nationale organisatie bestaat.

Dit is nu nog niet het geval. We kunnen ons dus beperken bij het internationaal komiteit voor de jeugd en de arbeidersopvoeding, dat sinds

enkele jaren in den schoot van het Internationaal Vakverbond werkt. Het bestaat uit vertegenwoordigers van bij het I. V. V. aangesloten organisaties, die ieder in eigen land door hun centraal organisme der vakbeweging belast zijn met het vraagstuk van de jeugd in de vakbeweging. Tot hiertoe zijn de beraadslagingen en besluiten van dit komiteit in alle landen gunstig onthaald geworden. Laat ons in hare leden vertrouwen hebben, en hen al de nieuwe gedachten overmaken die waard zijn om, op internationaal gebied, te worden aanbevolen.

Zoodoende zullen we deze kameraden helpen in hunne taak, alle bij het I. V. V. aangesloten organisaties met raad behulpzaam te zijn.

Jong en oud in de Nederlandsche Vakbeweging

In de *Vakbeweging*, het orgaan van het N. V. V. (Syndikale Kommissie van Nederland), is onlangs een artikel verschenen gewijd aan het jeugd-vraagstuk. Wij ontleenen er de volgende inlichtingen aan:

1° Ledental: Uit statistieken over de adspirant-leden blijkt, dat het N. V. V. terrein verloren heeft onder de jeugd: In 1919 en 1920 bereikte het aantal adspirant-leden 4.6 t. h. van het ledental; op 1 Augustus 1933 was dit percent op 0.9 t. h. gedaald.

2° Oorzaken: Zeker komt de werkloosheid er voor iets tusschen in de vermindering van het aantal jonge leden, doch de schrijver toont aan, dat een andere faktor niet minder waarde heeft, dit is de vermindering van de uitstralingskracht der vakbeweging onder de jonge arbeiders.

3° Bedrijvigheid der jonge leden: In dit verband werden statistieken opgemaakt. Ziehier de verdeling, volgens ouderdom, van 12,141 op de ongeveer 16,000 afdeelfunctionnarissen:

21 jaar en minder	212
22 tot 25 jaar	942
26 tot 30 jaar	1,768
Meer dan 30 jaar	9,219
Totaal	12,141

Gemiddelde ouderdom: 38.6 jaar.

Deze cijfers kunnen als tamelijk gunstig beschouwd worden; niettemin is de verdeling der jongeren te ongelijk; aldus zijn er op 2,400 afdeelfunctionnarissen ongeveer 900 die geen lid beneden 30 jaar tellen, wat een werkelijk gevaar daarstelt.

Wat doen? Het is klaar dat de huidige economische toestand de aanwerving der jonge arbeiders uiterst moeilijk maakt. Daar de organisatie der jongeren een kwestie van leven of dood is voor de vakbeweging dient er een opossing van het vraagstuk gevonden te worden: bijzondere organisaties, enz. De faktor der vermindering van de uitstralingskracht verdient de volle aandacht. Verschillende oorzaken hebben vele jonge arbeiders er toe geleid in de vakbeweging een aan de volwassenen voorbehouden organisatie te zien. De taktiek welke, anderzijds, de vakbeweging moet volgen schijnt niet te beantwoorden aan den gemoedstoestand van de jonge arbeiders.

Een door het N. V. V. aangestelde Raad der jongeren bestudeert op dit oogenblik het vraagstuk. Wij zullen onze lezers op de hoogte houden van de besluiten van het ingestelde onderzoek.